

GHI MP E L U

CI
CI ROMÂNISMULU.
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN, No. 11.

SCRISORILE NEPLĂTITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPŪ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 ȘI 39.

PENTRU DISTRICTE ȘI STRAINETATE:

Pe unŭ anŭ [52 numere]	lei 27.
Pe șese luni [26 numere]	lei 14.
Unŭ singurŭ esemplarŭ	banŭ 55.
Linia de anuerciuri	banŭ 30.
Pentru streinătate, pe anŭ (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se trimitŭ prin mandate postale; din străinătate în numerarŭ.

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN, Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDŪ.

ABONAMENTELE

NU SE FACŪ DE CĂTŪ P'UNŪ ANŪ SĒU 6 LUNĪ.

PENTRU CAPITALA BUCUREȘCI:

Pe unŭ anŭ [52 numere]	lei 24.
Pe șese luni [26 numere]	lei 12.
Unŭ singurŭ esemplarŭ	banŭ 50.
Linia de reclame și inserțiuni	lei 2.

In Bucuresci, abonamentele nu se facŭ de cătŭ la administrațiunea țiarului, pe banŭ gata

RIDENDO DICERE VERUM QUID VETAT!

CHISTIGAT RIDENDO MORES
NON VIRTUS POST NUMMOS

Diarulŭ apare uă dată pe săptămână : DUMINECA. — Redactor SCUTURELU. — Administratorŭ, (ONS) T. STOENESCU.

SUMARIU :

1. — Schimbări de personalŭ la redacție și administrație, ca dŭr, dŭr ..
2. — Scrisŭre jeluitorŭ a ortalei votatŭre de la Pitesci cătŭre luminarea sea Bizadéua.
3. — Pe sub condeiu și pe d'asupra pătŭentului.
4. — Unŭ frache ghé ghincolo, care scrie *slobodŭ*.
5. — Grădina Guichard din Bucuresci sĒu *Jepcaniŭ de orașŭ*.
6. — Unei dŭmne aristocrate din partea unui poetŭ bătŭaran: scuse politicŭse.
7. — Revista poeticŭsă, poetică saŭ poeticăscă.
8. — Cânteculŭ rezervistului, căru'a 'i e dorŭ.
9. — Abonațiilorŭ noștrii multă sănătate și mulți banŭ.
10. — Suvenerie din G.*. of! tristă e părăsirea.
11. — Bibliografiŭ de géba și gratis.
12. — Foiletonulŭ *Ghimpeluŭ*: cea mai frumoasă istoriă a secoluluiŭ nostru.

Colaboratorulŭ nostru cunoscutŭ sub numele de «SCUTURELU» ale cătŭrei produceri cititorii le-au pututŭ aprecia neîntreputŭ, din anulŭ trecutŭ pĕnĕ astădŭi, iea redacțiunea GHIMPELUŖI pentru viitorŭ. D-sea va avĕ ca ajutŭre pe *Moise, Sgabercea și Jenică*, pĕnĕ la 'ntŭrcerea de pe câmpulŭ rĕșboiului a celorŭ 33 de colaboratori ai noștri.

Asemenea fostulŭ nostru administratorŭ, nea Toma Stoenscu, se retrage din funcția ce a ocupatŭ pĕnĕ acum. În locu'i reintră d-lŭ Constantin T. Stoenscu.

SCRISŖRE 'NCHISĂ CĂTRE BEIZADÉUA DE LA GIUBELII DIN PITESCİ

Noi, conservatorii din acestŭ județŭ,
Ne plecămŭ cu cinste la măritu'ți jețŭ
Impodobitŭ fŭrte cu cavalerii
Ce lucescŭ și nŭptea ca nesce făclii.
Sărutându'ți pŭla și largu'ți papucŭ,
Ți-urămŭ prosperare pentru Balamucŭ
Și te rugămŭ fŭrte, așia să trăiesci,
Intr'ua cestiune sĕ ne sfătuiesci.

Ce să facemŭ, prințe? Căci amŭ flămânditŭ,
Și tŭtă ortana, vai! ni s'a lihnitŭ.
Ba nu, dĕu! ce facem? Amŭ rĕmasŭ desculți,
Noi cătŭi despuiarămŭ pe roșii cei mulți,
Nu mai e lăscăie! Căci, de ș'amŭ furatŭ
Pentru multă vreme, totulŭ amŭ tocatŭ.

Puneți dĕrŭ la cale și vĕ chibșuitŭ
Mai cu Popa-Tache vĕ mai sfătuitŭ
Să 'nhătămŭ puterea; căci de vom mai sta
În acĕstă stare, draculŭ dĕu! ne iea.
Nu mai e de șiağă. Amŭ ajunsŭ la osŭ.
Simțimŭ trebuință de... ceva de roșŭ

Vedeți dĕrŭ în grabă ce e de făcutŭ,
Căci în disperare cu toți amŭ cădŭtŭ.

De și mulți d'ai noștri totŭ au slujbă mare,
A ortalei obște se chinuie tare.
Cu dreptŭ e acĕsta? Și frumosŭ ne șede
Calicŭ, morți de fŭme și cu rupte cŭte?
Șapte ani de țile amŭ împărătŭtŭ,
Și cu tŭte astea totŭ amŭ sărăcitŭ.
Nu mai suntŭ gheliruri, căci ne-au depărtatŭ
De la ori-ce slujbe Roșii, soiŭ spurcatŭ.
Deci vine 'ntrebarea: ce ne facemŭ noi?
Unŭ scimŭ și carte, nu prĕ suntemŭ boi.
Mai esistă gașca noastră cicoiĕscă
Sĕu s'a pusŭ pe somnuri sĕ se ohihnĕscă!
Au ne-a trecutŭ timpulŭ pentru ori-ce vreme!
D'acĕsta începemŭ cu toți a ne teme.

Ori cum arŭ fi ĕnsĕ, mai luați mĕsurŭ.
Avemŭ posunare și avemŭ și gurŭ;
Avemŭ mână lungă, unghiile lungi
Gata sĕ s'asvĕrle la chimirŭ și pungŭ.
Puneți dĕrŭ la cale de alegeri noi
(Timpuri asceptate p'acĕste nevoi)
Sĕu mai dați tărcole pe unde veți sci,
Ca dŭr de lignelă ne veți mântui.

A noastră nădejde pe voi o fundămŭ.
Ș'asceptându respunsulŭ ne și subsemnămŭ :

*Starostea Costache, poreclitŭ Cobzarulŭ,
Eŭ Bogdan sin Costea care 'mpușcŭ țânțarulŭ.
Gheorghe Șisineua de la Mavrodolŭ,
Costea burtă verde, ce dă puŭ-de-giolŭ
Pentru conformitate, ROCO.*

PE SUB CONDEIU

România slobodă de gură a'nceputŭ
sĕ și puie strĕjă gurii, căci în numĕru'i
de ieri, părăsindŭ potecele rătăcite, se
pune pe drumulŭ celŭ mare și sigurŭ.

Semnŭ bunŭ pentru politică ca și
pentru cei ce se inglindisescŭ de dĕnsa.

Pĕcatulŭ e numai că *Pressiunea* reia
ŭla cu veninŭ și plosca cu minciunile
pe socotĕla ei și 'ncepe a toca bureți în
pofida logofĕtului de la scŭle.

Mai încetŭ ĕnsĕ madamo Exarchină!

Îți pregătĕscŭ sforicelele, ca mâne-poimâne
sĕ se țică c'ai avutŭ dorŭ de scŭle
și se ții se dea portofelulŭ instrucției,
cândŭ boierii vorŭ mai veni la ministĕrŭ.
în visŭ.

D-lŭ Siklĕnu, celŭ cu «sănĕtate și
voie bună» iĕrŭ a luatŭ la rapanghelŭ
pe sfinții părinți.

Ėcă cum își ĩncepe unŭ articolŭ din
6 Iuliŭ.

«Jupânii Călugari m'au trasŭ pe
sfŭră!»

Apoi bine, d-le Siklene, de ce te lași?
Au sunt ei mai puternici de căt d-tea?

Nostime suntŭ fleacurile d-lui Bonifaciu
Florescu, pe care d-sea le numesce
«Cursulŭ d-lui Bonifaciu Florescu» re-
produse 'n *Nihilistulŭ* de țilele acĕstea.

Va sĕ țică 'n cursurile d-sĕle nu era
vorba de cĕtŭ despre țiarulŭ *Țĕra*,
despre partita liberalĕ și Ion Brătianu
etc.

Ei apoi, neniișiorule, nu veți că Mu-
ierescu avea dreptate sĕ te trimită la
baie de duși?

D-lŭ Pandravŭ de la poliție trece la
domenie.

Frică mare pe unŭ cinstițŭ, care și-au
băgatŭ rața 'n traistă. Mai multe gea-
mantane suntŭ deja făcute. Călĕtorie
bună!

S' asceptă ca d-lŭ Coțcaro Coțcaro-
vici sĕ mai scadă valŭrea biletelorŭ
ipotecare, căci d-lui le iea dreptŭ esem-
plare din *interesanta'i* gazetă.

Dovĕda despre cele ce spunemŭ e
că chiarŭ *Reforma* numesce pe *Furgă-
sitorulŭ financiarŭ* «țiarŭ de speculă,
care arŭ merita sĕ se citĕscă numai de uși-
erii de la primărie.»

Scărăbușiu.

UNUI FRACHIE GHE GHINCOLO

«Și la frățicu 'i vorba
«Totu' numai de chimiriu!»

Nó! ian spune'mi, frachie, așa se trăiesci,
Cam câtă simbrrie mi'ț inglindiseci,
Că 'njuri prin gazate ca un' surugiū
Și pe câtū faci astea, nó că voiū se seiū.

Ca se scrii degéba nu e pentru tine
Bunu' de sacrificiu nu esti, o seiū ghine;
Și, nó, de aceia rogu-te se'mi spu'
Câtă simbrrióră in pozunarū pu'?

Cine te plătesce? Alū cui esti slugoiū?
Nu cum-va Baronulū? Aū Titus Turloiū?
Aū că Rangutanulū ți' o fi dādu ceva?
C'alt-felū, nó, de géba āncă n'ai cānta!

Eū vēdūt-amū, frachie, p'alțiū că te plāngū
Și ți' punū de vēndare condeiulū la tārģū.
Ca se 'njuri pe Chițuș, nó, totū ți' s'arū trece,
Căci ți'a lūtū osoiulū și te-a lāsātū rece;

Dérū se spu', māi frachie, cā foștiū ciocoi
Ne-aū datū fericirea, ne-aū scosū din gunoi,
Nó, asta e āncă curatā minciunā
De mocaiū ca tine vrednicā și bunā.

Deci, frachie, dā'mi voie se'ți dāū nā povēță :
«Pentru unū principiū ca se mori invēță,
Fără să lingi astādū ierū ce ai scuipātū,
Fără se 'njuri māne ce ađi ai cāntātū.

Tatānā-tēū fie ți' mereū înainte,
Căci fost-a māi tare și omū māi cu minte :
Strigoii din țērā elū, frachie n'o plānsū;
Și, nó, și avere și stimā și-a strinsū.

Galaction din Sighișora.
Prin vātășehulū CIŌCA

GRĂDINILE DIN BUCURESCI

GRĂDINA GUICHARD D.

Nu vē supārați, onorabili oșteți de la Văcăresci, Mărgineni și Dobrovățū, decā vē punū alăturū cu chelneri și ober-chelneri, cu țali și ober-țali de la grādina Guichard. Nu vē supārați de locū. Căci dumnevōstrā ați tālħăritū, ați furatū și ați despuiatū lumea prin spargere, prin surprindere, pe subt ascunsū, p' cāndū acești... totū onorabili, seacă pungi pe fațā, la luminā, ba chiarū vorbindū sfranțuzesce.

De ce adicățile se vē sarā țifna, cāndū vē punū alăturū cu dēngii? Nu e totū aceași meseriā? La dumnevōstrā in codru se fluerā; la grādina asta se cāntā. La dumnevōstrā mușterielū se pāndesce; la dumnelorū intrā plātindū parale. La dumnevōstrā se dāū ghionturī; aci se dāū vorbe frumōse. Resultatulū e tot acela; meseria e aceași; numai metōda, numai procederea e alta.

Ce, pentru cā dumnevōstrā sunteți din țērā, eru' dumnealorū nesce veneticū, nesce lepādăturī ale națiilor depārtate? O Dōmne! apoi nu sciți cā banulū de furgāsītū—orī care arū fi chipulū d'alū furgāsi—e māi frumōșū și māi spornicū de cāt celū cāștigat pe bunā dreptate?

Faceți, mē roģū, socotēla :

Intri in grādina, p'ātindū unū leū la intrare. Asta nu se pune la socotēla, cāci e cāștigulū bietulū Pascaly... sciți! Pascaly

FOILETONULŪ „GHIMPELULŪ“

SE VĒ FIE DE BINE

Sē nu vē dați cu pāreera, sē nu credeți, prē iubiti cititori și forte amate cititoare, cā ceia-ce avansežū, ba... înaintežū a vē istorisi și raconta aci, este unū moftū, unū fleacū, cum amū dice, inventarisitū, sēū māi bine đisū, scornitū din imaginațiunea, din creeri mei. Nu! Dōmne ferește și păzește! Ceia-ce voiescū a vē nara este nā simplā istoriōrā, nā scurtā nuvelā, (nu istorino-dramatico-originalā), sēū nā ușōrā schiță de moravuri, datine, obiceiuri orī naravuri; sēū nā copilū dupē naturā; sēū... sēū in fine, ba... in sfārsitū, nā icōnā māșgălitā cu deģetulū.

Vē roģū dērā, și ēnsē, cititorii mei și cititoarele mele, sē nu credeți c'amū vēritū deģetu 'n cernelā și apoi, ai-deee... Dōmne-ajutā! amū māșgălitū hārtia. Nu! dērū ințeleģeți d-vōstrā destulū de bine c'am scrisū cu condeiulū de ferū pusū in toculū lūi cu totū merchezulū și diehifulū, litere albe pe chārtie nēgrā, ba ce đicū! litere negre pe chārtie albā (cāci numai fōia rēposătilorū, din

actorulū, care a ajunsū sē fie speculatū de acești... onorabili ca și dumnevōstrā.

Te pu' la mēsā; ceri unū paharū de bere sēū vinū; iei nā cojā de pāne c'nā bucuficā de brānzā, și cānd, e la platā... st! tăcere. S'auđimū numai noi... sciți cātū? trei sēū patru franci!

Suntū 3—4 beri māi multū? Atunci 6 franci!
Ai avutū neprevederea sē ceri unū biftec? Apoi te-ai spetitū! Pece franci!!

Ți'a venitū pofta sē iei vr' nā prājiturā sēū altū fleacū? Vai!
Ți plāngū de milā! Cinci-spre-dece franci!

Și totū așia, din ce in ce, suindū... onorabila și onesta operațiune posunārescā.

Ei apoi? De ce sē vē mirați și de ce sē vē formalisați? Cāndū dumnevōstrā găsiți unū satū fără cāini, așa e cā intrați in tr'ēnsulū fără ciomagū și faceți ce vē place? Apoi totū așia și dumnelorū aū găsiți in Bucuresciū noștri nesce bobleți, care nu faci nici unū controlū și care dāū cātū li-se cere; nā polițiā și nā primăriā care habar n'aū d'asemēnea sfeterisirī—și nu potū ave habarū, cāci de!... mulți din inferiorii lorū aū intrarea gratuitā— aū găsiți in sfirșitū satū fără cāini, și pingesescū fără rușine!

Vedeți dērū cā n'aveți de ce vē supāra
Pōte sē se plāngā actorulū de Pascaly cātū o pofți, cā nu vine lume la represintațiunea dumnelū, cā publiculū nu 'l incuragiezā, cā cetățenii suntū ingrați către muse și către arte! Astea suntū vorbe. Adevērulū e cā lumea a 'nceputū sē se sperie, cāci pungi li-se plāngū amarū de iuskiuzariū lūi musiu Guichard, pe care dumnelū i-a pusū sē facā d'al-de-asteā, cāci almintrelea și-arū deschide ochii sē vadā ce sē māi petrece 'n numele dumisēle.

Ei apoi? Ce-o sē māi điceți?
Stați! Aveți sē māi điceți ceva : cā de ce atunci dumnevōstrā stați la poprēlā și la revenēlā, pe cāndū acești... onorabili tovarāși nu suntū totū atātū de favorisați?

Amū sē vē respundū și la acēstā... onorabilā obiecțiune. Ascultați mē, ca sē pricepeți.

Pe cāndū nu vē bucurați de... onorabila favōre d'a sta la Văcăresci, Mărgineni și Dobrovățū, trebuie sē fi vēđutū vr' nā datā, da la galeria teatrulū din capitalē, piesa numitā *Jepeanii de codru și Jepeanii de orașū*. Negreșitū c'ați vēđut'o, cāci s'a datū și s'a totū repetatū d'atētea ori.

Ei bine, ceī de *codru* sunteți dumnevōstrā; ceī de *orașū* sunt dumnelorū. Căci, ca și 'n piessā, dumnevōstrā stați la grosū unulū pentru unū puiū de curcă, altulū pentru nā manā de mālaiū, cel-l-altū pentru nā cāldare furgāsītā, ceī māi mulți pentru unū lei-doi, luaiți de la altulū din ințēmplare, pe nesciute, ori de nevoie; pe cāndū dumnelorū n'aū nici unū habarū, cāci punū chiarū mānuși.

«Ce đicū? Aū fostū chiarū bucătarī la palatū și stați in d'aprobe relație cu buzduganagiulū, cu vizitiulū și cu rindāșii palatului. Dēr mi-te domnūlū conțū? cāci suntū și supuși străini, adică cu patentā de scutire pentru orī-ce pedepsā, cāndū și-arū permite cine-va sē i dea de golū.

Acum cređū c'ați ințelesū.
Prin urmare, faceți bine și nu vē māi supārați deca le-omū da numele, titlulū și porecla dumnevōstrā; deca le-omū atribui aceleași m rite, sfeterisitoare și furgāsitoare. de și tot-dē-una onorabile; deca 'n fine vē vomū sfātui ca, in datā dupā ce veți face termenulū p'acolo, sē nu perdeți ocașia d'a intra 'n aceleași onorabile funcțiuni și a le face — *de veți putē* — nā... onorabila concurență Vasicurū cā e multū de... eūrditū. Le-amū intratū māi de unā-đi pe mānā, și sciți ce le plātesce osulū. Nu uitați dērū. La grādina Guichard, māi jos de pasagiū, vis a-vis de bărbierie, și de bisericā, și de tutungirie. Nemaī... nu uitați ierāși sē vē dați și numele de sfranțezi, indrugāndū ceva pe sfranțuzesce!
De n'ē, i rēmāne uimiți, sē mē 'njurați!

Gāndacū.

DOMNEI E. R.

(ARISTOCRATĀ)

Amū cercatū — mē credeți, dōmnā —

Sē vē cāntū; dērū a mea penā

Nici-de-cum nu s'a 'nvoitū.

Pēna-mi, crescutā 'n cāmpīā,

Pēnē acum vr' nā poesiā

De bon-ton nici c'a croitū!

De creșcea, māi prin salōne

Pōte cānta și cocōne,

Paris e nēgrā ca iadulū rēposătilorū, are obiceiū sē scrie cu albū, cu roģiu și cu verde) și așia n'amū māșgălitū ci, din contrariselā, amū scrisū caligraficesce și tipograficesce cātū amū pututū de bine și de frumōșū.

Așia dēr' o sē vedeți, adică-te o sē citiți, aci māi josū, una din obiceiurile, tabietele, datinele, moravurile, pline de moralitate, din điaua-de astā-đi. Inainte dēr'! Ca in-troducțiune v'amū spusū prē destulū.

Era in tr' nā Vineri, Mē iertāți, cā de... nu prē 'mā-ducū bine aminte cam ce đi era, deca era tocmāi Vineri și nu altā đi; dērū totū ce māi seiū este cā era in tr' nā đi de postū. Așia dērū Miercuri sēū Vineri, totū una e (cāci totū postū se mănāncā... adică sē māncā nā-datā, cāndū omeniū erāū māi pēcătoși, pentru ca sē și spāșiescū pēcatele făcute; dērū ađi, cāndū omeniū suntū melușei Domnului de drepti și de smeriti și caprele Diavolului de strāmbi și necinsteiti, de ce sē se māi postescā?). Așia dērū era in tr' nā Vineri. (ne-amū invoitū ca s'o lāsāmū așa), in tr' nā đi nā-datā de postū, astā-đi de dulce, destulū de superbā. Cāndū đicū superbā, cređū cā vē 'nchipiți, sēū vē imaginați, ce đi frumōșā trebuie sē fi fost; deca nu, eū suntū gata ca sē i facū portretulū : sē lū facū.

Era... dērū pentru cā unora din d-vōstrā, iubiti cititori și cititoare, ba prē multora in cā, le placū stichurile, cāci suntū māi la modā, māi multū de cātū rāndurile prosaice, eca le facū plăcere, cāci ce e dreptū mie 'mā place sē fiū indatoritorū, și li ci-

Dērū acum, n'amū ce sē i facū.

Eū 'i-amū đisū ca sē vē cāntē
In sonete sē s'avēnte;

Ei, sonetele nu 'i placū!

Dēc'arū fi nā țērāncuță

Cu iia și zăvelcuță,

Arū cānta-o bucurosū,

Māi multū de cātū miosotulū,

Ea iubescē busuiculū,

Pentru voi lucrū hidostū.

Ce sē đici? E necroplitā!

Dērū de mine e iubitā,

Căci suntū necroplitū ca ea.

Așia darū, vē cerū ertare

Cā nu vē facū nā cāntare

Ci-vē salutū dōmna mea.

C. N. Cornățenu.

REVISTA POETICĂ

POETICOASA SAU POETICESCA

(CUM VE VA PLACEA MAI BINE)

(Urmare) (1)

«Primul Suspin (poesii de C... C...» dedicate con-cetățenilor Piteșteni ai autorului). Incepe cu «Lupta de la apa Vinerii». D'uă-datā suntem nevoiți s'asistāmū la uā scenā rēboiicā, ale cārei motive trebuie s'avemū buna-voință d'a ni-le inchipui noi, cāci poetulū ne spune numai cā :

S'infurie Sultanul și in orba lui trufe (2)
De luptā se gătesce și jurā pe Coran!

De ce s'o fi 'nfuriāndū Sultanulū, de ce s'o fi gātindū de luptā jurānd pe Coran, asta nu se prē scie. Cine vrea s'o afle, citescā Monitorulū oficial și cele-l-alte điare. Destulū numai cā furia Sultanului n'a rēmāsū fără efectū. In adevērū, poetulū ne spune 'ndatā cā

Stambulul se agitā și māndra semi-lunā
Se vede pe stindarde, in aer fālfānd!
Sultanul acum crede cā din țērā romānā
Se facā prin putere un beilic de rānd.

Bietulū emistichulū alū duoilea din versulū alū treilea. Cum schiōpātā de grozavū! Dērū o meritā! Cine lū pune sē se opuie furiei Sultanului! Cā n'are mēșura cerutā de versurile alesandrine in romānesce și cā rima'i e vițioșā; astea mergū pe d'asupra ca fuiorulū Popi! Și totū așia e și cu emistichulū alū duoilea din versulū alū patrulea. Unde o fi găsitū autorulū nostru cā lunā rimēzā cu romānā și fālfāndū cu rānd? Ghimpele a cređutū pēn'acum din contra și doresce sā fie pe deplinū convinsū, ca sē și indrepteze stihurile pe viitorū rimāndū brānzā cu tērēzā și ciōrā cu māgurā. Apoi, turcesculū beilic orī-cine vede c'acī nu și are de locū insemnarea de pašalik, ce autorulū o fi voitū sē i dea. Dērū sā citimū înainte :

Sub un stindard s'adunā și armele unesce
Vlad Țepeș, Paul Cēzu și Batori Istvan
Cu Unguri, Sași, Secui și cu toți pomesce, etc.

Māi citiți, mē roģū, āncā nā datā versulū alū treilea! Așia e c'o iea peste cāmpii, cācāndū in picioare nenorocitele reguli ale nenorocitei versificații? Poetulū nu e ēnsē de vinā, cāci așia se 'ntāmplā la rēboiū, māi alesū cānd e vorba de Turci. Dēr-mite verbele *unesce* și *pomesce!* *Unesce* și *pomesce!* unulū sēū *unescū* și *pomescū* Țepeșii, Paulū și Batori? Licențe poetice cātū vreiți, dērū témā'mi e ca astea sē nu semeue a licențe prosaice.

(1) Veđi No. 24 din 12 Iuniū alū Ghimpelei.

(2) Versurile cu ortografia lor sunt copiate ad-literam din broșurā.

tezū patru stihuri ale unū poetū nu seiū care, unde veți vedē și d-vōstrā, cārorā nu vē placū versurile orī stichurile, cātū de superbā și imposantā era acea đi :

Era nā đi prē frumōșā,
Seninā și luminōșā,
Natura era radiōșā,
Bolta cerulū pompōșā.

Vedeți cātū de bine vē descrie aceste patru stichuri acea đi-frumōșā, luminōșā, radiōșā și pompōșā, și orī-ce incercare a mea de-a o māi descrie arū fi in fructuoșā. Astū-felū dērū e 'n vanū, in darnū, in zadarū și in deșertū ca sēmī māi frāmēntū creierii și sē mē māi munescū și cāsnescū ca sē nāsēocescū niscāi-va expresiunī poetice sē v'o descrii : D-vōstrā care cređū cā aveți unū gustū destulū de finū și fainū, vē veți imagina și 'nchipui.

In acea đi dērū, care era și cam sērbătōre, pre la nouē sau pōte și dece ore de diminetā, ba... mē 'nșelū : era pre la cinci sau șese ore sēra, cāci domnulū sōre și lūa điaua bunā de la noi și sē gātia de culcare, imbrācāndū-se in halatulū lūi celū roģiu, in grādina Cismegii, p'uā bancā așēđatā in basinū, la pōlele muntelū đisū movilā, care și perde vērlulū in noorū... ba in vērlulū plopilorū și sālcielorū ce sē 'nalțā de la pōlele lūi, sē odichnia nā cuconiță sentimentalā : eroina acesteī opere.

Așā! sē odichnia, s'ū, deca nu era ostēnitā ca sē se odichnescā, șēdea de gustū fistichii și de plăcere, admirāndū natura grandioșā și respirāndū cu voieșie aerulū serei profumatū de... de... odōrele florilorū! Dērū ce đicū? Unde era vre-nā flore?

Ospeturi se prepară fanfarele resună,
Ostași în veselie de jocuri se apuc
Cu dinți de ureche și fără nici o mână
Ridică Paul cnez cadavrul unui Turc

Adică-te, fie mi iertată se mă mirî! Puternică trebuie să fi fost urechia Turcului, de nu s'a ruptu, cu tôte că ținea tătă greutatea corpului, adică a cadavrului și puternicii dinți trebuie să fi avut și knezul ca, fără nici o mână, să rădice d'ua singură ureche gogea-mite bănaia de cadavru turcescu! Ba seriosu: o fi creștându poetul una ca asta? Pré e pré, amice C. C. Adî nu mai crede nimeni în Giganții și 'n Titanii din povesti.

*

A doua «Gloria Strebunî» are următoarele versuri poezia în începutul celei d'a doua strofe:

Când a lui Patriă mamă | era amenințată
De ordele barbare ce-atunci o năvălea, etc.

În versul întâiu primului emistichiu e de 8 silabe și alu doilea de 7, întâiul compus din trocheie ș'ală doilea din iambe. Apoi merge? Êrî cătă despre «hordele barbare» ele năvăliau, êrî nu năvălea.

Ceva mai jos citim:

S'a dus, tempu de gloriu acei temp de mărîre
Atunci când tot Românul era un luptător
Atunci când pentru densus era o fericire
Să fie țării sêl un brav apărător;

Acăstă strofă o fi spus adevêrulu altă-dată, pe timpul cându autorulu a compus-o, astă-dî însê cată să mărturisim că e din contra. Oastea noastră de la Izlaz, Poiana și Calafatū dău probe cu totul opuse, și totu Românul e adî fericit s'êși apere țera cu vitejia.

Din «Poetul murînd» semnalăm următorea strofă:

De și n'avui în lume din mica mea pruncie
De cât adêne suspinari și laerămî neincetat
Dêr viața tot e dulce... Cât de spinosă fie
Poteca ce destinul să iei țî-arâtat

În «Plângerea unui june» găsim strofa:

Lacrimi valuri din ochi mi curge
Căci mâine pôte nu voi mai fi
Eu nu-am pe nimeni spre a mă plânga
Și numai vântul mă va jeli.

care, de și frumoasă, abundă în erori. Lacrimile curgî: êr nu curge. Ș'apoi curge cu plînga rimăză totu atăt de bine ca și emigrante cu bate, (Poesia Iubescî-Urâscî) salută cu cântă (în Primavêra) pôte cu desparte (în Suspinc.) tulpină cu furtivă, în poezia intitulată (Prea iubitulu meu părinte) puterea cu firea (ibidem) rude cu unde, (Suspînulu, Stre nulî), și altele.

Cu tôte erorile de cadență, rimă, și gramatică, cu tôte radicalismele, ca agită, intoneq, regretam, invocare, e-migrante, veridicîul, furôre, etc. etc. (alî căroru neamieci neîmpăcatu amî auđitî pe Autoru că se declara într'ua societate) găsim totuși în poesiele sêl versuri destul de simțite, cum sîntu cele următore: din bucata intitulată: «Suspînulu streimulu»:

Dêr vai! în streinătate
Nu se pôte
Mulțumire se găsegi
Căci aci nu este cine
S'ê aline
Dorurile ce simțesci.

Totă broșura, conținênd uă colă de 32 pagine, coprinde 13 bucăți versificate și sê 'nceie cu fabula intitulată: «Grerile și furn ca», a cărei morală mărturisesc că n'am putut înțelege, de și am pus destulă bună-voință. Eu unul cred că ar fi fostu multu mai bine, dacă n'ar fi mai răsărit și ea printre bucățile din «Primulu Suspîn.»

(Sfîrșitul va urma)

Ac-ușor.

CANTECULU RESERVISTULUI

Dragă țêră ce iubesci
Și din sufletu te adêrî,
Eu la tine cându gândesci
Ah! mi-e doru, mi-e doru, mi-e doru.

Voiam sê dîci: respirând cu voioșie aerul serei profumat cu odorele cele minunate ale bălței.

Sîntu mai multu ea sicur că sunteți curioși, atăt D-vostă, iubiți cititori, cătă și mai multu D-vostă, iubite cititore (căci de ordinari și de obicei cocișele sîntu mai curioșe de cătă cocișe) sê știți ce felu era eroina apărută pe scena descrierei nôt-re, adî ă: plăcută, hm... hm... cam... cam..., gingășă, nostimă, de gustu, frumușică, durdulie, grăsulie, grațioasă sêl frumosă?... Ce felu de ochi avea? Negrii, verđi sêl albaștrii?... Ce felu de nasu? Turcescu, grecescu sêl franțuzescu? Ce felu de guriță? Mare, mică, potrivită, rotundă, rumenă ca uă fragă sêl ca uă cîrșă de Drăgănesci?... Ce felu de talia avea? Naltă, scurtă, mijlocie?... Ce felu de gătită? și în fine ați dori sê știți uă miă de ce feluri.

Ei bine dêrî, încetî, încetî: iavaș, iavaș, cum dîce Turculu; vê voiu spune printre picături tôte calitățile, tôte defectele și esururile eroinei mele și vê voiu face portretul și tabloul cel mai esact și cel mai fidelî, (Nu cățelul cuconei Năstăsie), alu dumnealei.

Arî fi bine încă, pentru înțelegerea mai lesne a istoriciei ce-o se vê povestesci, s'o boteđăm cu bunu cresciu, s'î dăm unu nume; ori-care arî fi: numai să fie dulce și sunătoru la urechiă. Așa dar s'î dăm unu nume istoricî, ca Cleopatra sau Mesalina sau s'o facem T'za unei eroine de romanu boteđend-o Matilda sau Lelia?... Lelia, căci e mai poeticu și romanticu totu d'ô-dată.

— Dêrî bine, va esclama vre-unul din cititori, vre-unu bun creștin sê 'nțelege, — cum boteđăți omul de douê ori?

Și la mama jelițore,
Și la scumpe suriôre,
Și iubitulu ogoru
Eu d'aici din depărtare
Le trâmitu a mea cântare:

Ah! mi-e doru, mi-e doru, mi-e doru,

Êrî Licuței, ce suspină

Pe cărarea care 'nelină,

Prê doritului odorî,

Îi trâmitu uă sărutare

Și, cu dênse-a mea cântare:

Ah! mi-e doru, mi-e doru, mi-e doru.

Gri-Cre.

ABONAȚILORŪ NOȘTRI

Cu câte-va zile 'naintea expirării abonamentelor în ziua de 26 Iunie, cu Nr. 26 alu Ghimpeleu, ne-amî adresat prin scrisori bine-voitoriloru noștri abonați, rugându-l'a ne anunța reabonarea D-lorî.

Asceptăm cu 'ncredere răspuns din partele, căci mari sîntu greutățile ce 'ntêpină unu dîarî independinte a căru singură resursă e micul numeru alu abonaților sêi.

Nu ne 'ndoimî că în aceste timpuri de aspre 'ncecări ni se va ține comptu de sacrificiile ce facem, tocmai pentru că 'ncecările sîntu aspre. Căci, în timp liniștiți, soluținea e multu mai lesne: ori că dîarul se mormentêză, ori că dîaristulu se ruină. E ênsê adî timpul de tăcere, de retragere, de môrte?

Punem aceste 'ntrebări buniloru Români, pe care'i numărăm între cititorii noștri, cătă și vechiloru abonați cari 'și-au întârziat regularea cător-va datorîi.

SUVENIRE DIN G * * *

(Domnișorei A. D.)

Luna plină, 'neconjurată
De unu cereu strălucitorî;
Pe câmpia azurată
Se plimba în cetișorî.

Valuri limpeđi argintôse,
Peste lume revêrsa
Și dulci rađa luminôse
Spre noi tainicî îndrepta.

Êrî a bôrelorî suflare
Rêcorea al nopței siu,
Pe cându noi cu desfătare
Ascultăm alî ei suspînî.

Se ducea p'êrîn vale
Și'a lui undă murmura
Êrî cu frêmetele sale
Franđa 'n crângurî ne răpia.

Ne răpia și cum nu ôre,
Cându atunci ne-amî revêđutî
După anî ce lungî sub sôre
Plinî de doruri aș trecutî!

Vai! dêrî scurta fericire
Ca și visulu a peritî...

O! Domnulu meu, nu te jenarisi nici deranjarisi de acest al doilea botez pe care îl dăm noi, căci nu e făcutu nici de popă, nici cu apă; și apoi, mai tôte cocișele de soulu eroinei mele, cam uă obiceiul de a'si face unu alu doilea botez singure, scîi așa, ... fără voia Domnulu!... Astî-felî, dacă bietulu nașî, 'i pusese la botez numele de Marina, Smaranda, Lênea, Catrina sêl Costandina, d-êl și 'a prefăcutu, prin alu doilea botez, în Mariana, Mari, Mița sêl Mimița; Smaralda, Smeralda și Esmeralda; Lena, Elena și Lelia; Caterina și Ecaterina; sêl în fine Constana și Constaniola; căci aceste din urmă sîntu mai la modă. (Ia adî! Modă și la nume! Dômne feresce!)

Așa daru ne este prea și forte permisî, și nu e nici de cumî păcatu, s'o botezăm; nota-bene și post-scriptum cându 'i dăm unu nume atăt de mândru și frumos; cându amî făcut'o Tiza eroinei lui George Sand.

Lelia noastră, (ne-amî învoitî și asupra acestui punctu) ședeă, cum amî dîs mai sus, pe uă bancă din basinelu muntelî Grădinei Cișmeگی, privind cu frumușii ei ochi negrii, (sêl albaștrii, decă vê vorî plăcea mai bine așa,) mari, vii, langroși, melancolicî, expresivî, p'êtrunđorî și căte și mai căte, umbriți de nise gene lungi și mătăsosa și de douê sprânceae arcuite cu grație și gingășie, privind dîci stelele cerului.

Dêrî ce dîci? Nu răsărise încă stelele!... Privind ce dêrî? Cerul fără nuorî, albastru ca o rochie de atlas sêl de mătase, (de care vê va plăcî: rămâne la gustulu D-vostă) de colôrea bleu-pale; zăbindu cu mica și rumena ei guriță micuților și

Ađi măhnitî și 'n p'ârăsiro,
Rătăcescu necontenitî!

1877, Martiu. (Sălcuta)

IRSCA.

CORRESPONDENȚA ADMINISTRAȚIEI

D-LUI I. G. COȘOVEANU (CACALECEANU)
COFETARŪ LA CRAIOVA

Prin trei scrisori, ați fostu rugatî a achita cele uă sută exemplare din Ghimpele, desfăcute de d-vostă în lunile Mai și Iuniu. Vê amintimî acêsta cu deplină încredere, căci ne adresăm unu comerciant, care scie a prețî câtu de multu face regularitatea 'n afacerî.

BIBLIOGRAFIE

Au eșitî de sub presă următoarele serieri:

URICARIULU de d-lî Teodor Codrescu (Iași). 6 volume, conțindu acte și documente privitoare la istoria națională.

DIȚIONARULU FRANCESO-ROMANU de același, 2 tomuri în 8°.

VIAȚA ȘI SCRIERILE LUI NICOLAE BĂLCESCU, de domnulu Gr. G. Tocilescu.

CARTEA DATORIELORŪ de Tiruvaluva, tradusă de d. C. Dimitriadu după Louis Jacolliot.

RHEA-SILVIA ȘI DESPOTŪ-VODA, POESII de N. Scurtescu, 2 broșuri în 8°, edițiune de luxu.

NOTA ASUPRA BASINULU TERȚIARŪ ȘI LIGNITULU de la Bahna de Gregorî Ștefănescu, c'unu tablu topograficî.

LITERATURA POPORARA

CERCETARI

PROVERBELORU ROMANE
(CUM TREBUIESCU CULESE SI PUBLICATE)

STUDIU CRITICU SI BIBLIOGRAFICU

DE G. DEM. TEODORESCU.

Se află de vîndare la tôte Librăriile din țêră și la Administrația Ghimpeleu, pe preçul de 1 LEU și 50 BANİ exemplarul.

UA DATORIE DE CONȘCIINȚA

CATRE PATRIA MEA

DE DUMITRU BRĂȚIANU

De vîndare la librăria Socec, în districte la depositele Telegrafulu prețulu un leu.

ODA LA RESBEL

DE V. PAUN

dedicată martirilor obscuri ai Indipendêței. Broșura elegantă. Se vinde 'n profitulu ranișiloru romanî.

DE VÎNDARE LA TÔTE LIBRĂRIILE DIN ȚÊRĂ SCRIEREA DESPRE DEPARTAREA CADAVRELORŪ

Studiu de igiena publică, de doctorul în medicină C. I. Istrati.

Preçulu unu exemplaru, pe chârție de luxu și bine imprimatî, 2 lei.

CARTEA NEGRĂ A ROMANIEI

Revistă politică de albulu N. D. Preda, seriere fără preț, căci autorulu nu 'a pusă nici unulu. Și-a cunoscutu omulu lungulu nasulu!

multicoloriloru fluturași, care, creștend-o uă flore, sê rotia în juru-i, vrêndu sê-i dea uă sărutare; și, ascultând cu rosâlbele și delicatele ei urechi armonicele naturei, căci:

Bôrele serii dulce suflă,
Ramuri și frunđe se legăna,
Micî păsêrele tot ciripia,
Undele bălții verđi murmura,
Êră broșcoi orăcîia;

și tôte acestea — care suflă, se legăna, ciripia, murmura și orăcîia — alcătia sêl forma uă melodie, uă armonie de care tôte ființele simțitoare sê răpia.

Așa dêr, frumôsa nôtă eroină, Lelia, după cum amî botezat-o, ședîndu picioru peste picioru, într'ua posă Je m'en fiche, ca și moda pâlăriei ce purta, visa pôte munți de aur cu ochi la cer, zămbia gîndindu-se cine scie la ce, și asculta, răpită, răpitorele armonii ale naturei.

Ea visa, și trecătorî: băieți, fete, coconi și cucône, treceau privind-o și admirându frumôsa-i posă.

Ea visa, și juniî de vanilie cu dinți de ciocolata, capelați, frisați, pomêdați, îmbrăcați, parfumați, mînușati, bastonați și încâlțați (căci nu era să fie desculți) treceau aruncându-i căte-ua ochiadă infocată, plină de amor, însoțită de-ua exclamare de răpire, scăpată negreșit la vederea posei cam a la Paul de Kok, atăt de fermecătoare, în care ședeă Domnișora Lelia.

(va urma)

IRSCA.

— Destulă, măi! Vedeți câtă ești de puternică și ce-au să pățească ciutacii Tarcului. Dăru să mă lași să-i stringă și eu așa!

Modele cocónelor italiene la băile de mare, ast-felă cum le dă Pasquino din Torino. Pe răspunderea lui le-amă re-produsă, ca să fie constatată că Bucureștii nu sunt de câtă ună orașă de băi de mare. Ipochimenele suntă nescă sirene care ascéptă să li-se agăte de cōdă sārmani naufragiați.